

PROTESTA

El sector cultural ebrenc alça la veu per a reclamar que els dixin treballar

Artistes i treballadors culturals s'han concentrat este dimecres davant del Mercat de Tortosa davant la situació límit en què es troben, arran de les restriccions imposades pel Govern per a frenar la pandèmia que ha suposat la suspensió immediata de l'activitat cultural

Amposta Andrea Capilla

El sector cultural ebrenc ha tornat a alçar la veu per a exigir al Govern de la Generalitat que els dixin treballar. Ho han fet en una concentració multitudinària este dimecres a la plaça Barcelona, davant del Mercat de Tortosa, on van aplegar-se més de 200 persones, vestides majoritàriament de negre, per a mostrar el dol en què viu el sector, que es troba "al límit després de vuit mesos de quasi total inactivitat". Així ho afirmava un dels coordinadors de la manifestació a favor de la vida cultural i també professor del Conservatori de Música de Tortosa, David Matheu, encarregat de llegir el manifest.

La protesta va ser un "èxit" de participants, amb la distància de seguretat marcada amb creus a terra, que no va permetre l'entrada a la plaça a tothom. Des del sector cultural admeten que les restriccions del Govern per a fer front a la pandèmia del coronavirus no només estan perjudicant la indústria cultural, i per això agrai- xen la presència de diversos treballadors i professionals d'altres àmbits que van mostrar el seu suport a la concentració.

"No es tracta de quin sector és el més perjudicat. Amb el que ens estan fent es tracta d'un gran sector que formen tots aquells a qui el no treballar li suposa anar a la ruïna. El país ho està entenent i pensem que



Imatge d'alguns dels assistents a la protesta del sector cultural ebrenc este dimecres a Tortosa./ NÚRIA CARO

és el moment de dir prou", manifestava Arturo Gaya, músic i portaveu de la manifestació.

Artistes i professionals del món de la cultura lamenten que tot i que avui dia no consta que s'haja detectat cap brot de coronavirus originat en un acte cultural, este sector ha estat el "cap de turc" i una de les primeres peces sacrificades en el tellet social, com si la seua importància fos secundària. Cal recordar que el passat mes de setembre el Govern de la Generali-

tat va declarar la cultura un bé essencial, i ara, els teatres, els cinemes, els auditoris i les sales de concerts, entre d'altres, es troben tancats.

Al llarg del manifest tampoc han escatimat en criticar que mentre s'està abocant a la ruïna al sector cultural i la restauració entre d'altres, es permeten beatificacions multitudinàries a la Sagrada Família -on dissabte passat es van reunir prop de 600 persones-, s'augmenta la dotació pressupostària adreçada a la Casa Reial,

així com es retornen indemnitzacions multimilionàries a l'exconcessionària del projecte Castor.

"Vivim en un país on la cultura ha sigut tradicionalment menystinguda, i la inversió pública en este sector està a anys llum de la que es fa en altres països europeus", llegia Mateu, que afegia "qui pensa que la cultura costa massa diners és perquè desconeix com de cara s'acaba pagant la ignorància. Una societat culta sap fomentar decisions, interconnectar coneix-

ments, imaginar futuribles, presentar propostes. En definitiva, ser lliure i creativa". Des del sector reivindiquen que es quantifique el volum real i l'impacte en cadena que suposa el seu tancament, així com que es xifre el nombre de persones que directament o indirectament treballen en este sector, ja que les limitacions que se'ls està imposant "no representen altra cosa que el resultat d'un arrelat desconeixement, incomprensió, manca de sensibilitat i de respecte cap a un sector essencial per al conjunt de la societat".

A més, el sector cultural de les Terres de l'Ebre veu agreujada la seua situació amb les limitacions de mobilitat, la frontera administrativa amb el País Valencià i l'Aragó, la manca d'equipaments culturals, tant públics com privats, la dispersió geogràfica i les seues especificitats, i també la clàssica infradotació pressupostària en cultura. És per tot això que demanen la immediata reversió de totes les injustes mesures restrictives imposades sobre el sector cultural i l'ensenyament artístic efectuades sense previ consens, consulta, ni negociació i exigixen ajudes directes immediates a les persones que la seua activitat laboral, i econòmica, en depenen. La concentració va culminar amb un minut de silenci i els instruments alçats, i va donar-se per acabada al crit de **"la Cultura és treball"** i **"la Cultura és segura"**.